

Sygn. akt I ACa 731/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Jerzy Nawrocki (spr.)
Sędzia:	SA Danuta Mietlicka
Sędzia:	SA Jolanta Terlecka
Protokolant	sekr. sądowy Maciej Mazuryk

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2017 r. w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa H. P.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 20 maja 2016 r. sygn. akt IX GC 59/12

I. zmienia częściowo zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. w pkt I obniża zasądzoną kwotę odszkodowania do kwoty 775 301 (siedemset siedemdziesiąt pięć tysięcy trzysta jeden) zł i całą tę kwotę zasądza z odsetkami ustawowymi od dnia 18 października 2010r.;
2. w pkt II obniża kwotę zasądzonych na rzecz powódki kosztów procesu do kwoty 45 982 (czterdzieści pięć tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt dwa) zł,
3. uchyla pkt IV i V wyroku.

II. w pozostałej części apelację oddala;

III. znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu w postępowaniu apelacyjnym.

I A Ca 731/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 maja 2016 r. Sąd Okręgowy w Lublinie po rozpoznaniu sprawy z powództwa H. P. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W. o zapłatę zasądził od pozwanego na rzecz powódki 898.191,79 zł i odsetki ustawowe od kwoty 870.791,79 zł od dnia 18 października 2010 roku do dnia zapłaty oraz 52.127 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Nadto nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Lublinie kwotę 1.998,99 zł tytułem wydatków, które zostały pokryte tymczasowo przez Skarb Państwa.

Powódka – H. P. wносиła o zasądzenia na jej rzecz kwoty 898 191,79 zł oraz odsetek ustawowych od kwoty 870 791, 79 zł od dnia 18 października 2010 r. do dnia zapłaty – tytułem odszkodowania, na podstawie zawartej umowy ubezpieczenia. Przedmiotem ubezpieczenia była inwestycja pod nazwą budowa Ośrodka (...) w K. S.. Okres ubezpieczenia rozpoczął się 6 października 2009r., a zakończył 6 października 2010 r. Suma ubezpieczenia stanowiła początkowo kwotę 500 000 zł, a wskutek zawarcia aneksów do umowy została podniesiona do 2 300 000 zł.

W dniach 21 maja i 5 czerwca 2010 r. w wyniku powodzi doszło do zalania Ośrodka. Powódka w dniu 28 maja 2010 r. zgłosiła szkodę pozwanemu, który w dniach 1 czerwca i 23 czerwca 2010 r. przeprowadził oględziny miejsca powstania szkody ustalając, że na dzień 25 maja 2010 r. tj. nadejścia pierwszej fali powodziowej, stopień zaawansowania robót na inwestycji powódki wynosił ok. 85 - 90%. W toku dalszego postępowania przed ubezpieczycielem, powódka przedstawiła rachunki dokumentujące wartość zrealizowanej inwestycji. Pozwany przyjął, że wartość zrealizowanej inwestycji na dzień powstania szkody wynosiła 1 445 126, 63 zł.

Decyzjami z dnia 14 lipca 2010r. i 9 września 2010r. ubezpieczyciel wypłacił powódce zaliczki na poczet odszkodowania w wysokości 90 000 zł i 100 000 zł.

Powódka zleciła A. M. wycenę powstałej szkody, który ustalił koszt usunięcia szkody na kwotę 1 625 930 zł brutto (1 332 729, 39 zł netto). Na podstawie tej opinii powódka pismem z dnia 25 października 2010 r. wezwała pozwanego do wypłaty odszkodowania w terminie 7 dniowym w kwocie 1 435 000 zł. Kwota ta stanowiła w przybliżeniu różnicę pomiędzy kwotą ustaloną przez biegłego A. M. w wysokości 1 625 930 zł, a wypłaconymi przez ubezpieczyciela zaliczkami w wysokości 190 000 zł.

Kolejnymi Decyzjami z dnia 28 października 2010 r. i z dnia 16 grudnia 2010 r. pozwany przyznał powódce dodatkowo kwoty 238 623,76 zł i 33 313, 83 zł. Do decyzji z dnia 16 grudnia 2010 r. pozwany załączył opracowanie rzeczoznawcy T. Z. (1) z (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., której pozwany zlecił likwidację szkody w budynku powódki. Opracowanie to zawierało wyliczenie wysokości szkody wraz z weryfikacją roszczenia odszkodowawczego powódki – z kwoty odszkodowania wyliczonej przez biegłego A. M. (1 332 729, 39 zł netto) na kwotę prawie trzykrotnie niższą – 461 937, 60 zł netto.

W opracowaniu T. Z. uwzględnione zostały trzy pozycje, które nie zostały uwzględnione w opinii A. M. o łącznej wartości 26 860zł, na które złożyły się:

- prace związane z instalacją gazową,
- wymiana instalacji chłodniczej i płyty izotermicznej,
- koszty związane ze sporządzeniem opinii technicznej.

Na tej podstawie powódka doliczyła wartość tych pozycji do wyliczonej przez A. M. kwoty odszkodowania netto w wys. 1 332 729, 39 co dało kwotę 1 359 589,39zł, a następnie pomniejszyła ją o kwotę wypłaconą - 461 937, 60. Ostateczny wynik tego działania tj. kwota 898 191,79 zł stanowiła żądanie niniejszego pozwu.

Żądanie zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty 870 791, 79 zł od dnia 18 października 2010 r. do dnia zapłaty powódka uzasadniła przepisem art. 817 § 1 i 2 kc w zw. z postanowieniami § 15 ust. 3 i 4 owu. Powódka podniosła, że opinia techniczna A. M. z dnia 28 września 2010 r. zawierająca wyliczenie wartości szkody w kwocie 1 332 729, 39 zł (pomniejszonej o wartość wypłaconej przez pozwanego kwoty 461 937, 60 zł) - wpłynęła do pozwanego w dniu 4

października 2010 r., a więc termin 14 dniowy, w którym pozwany mógł dokonać ustalenia okoliczności koniecznych do przyjęcia swojej odpowiedzialności minął w dniu 18 października 2010 r. Powódka zaznaczyła, że w kwocie 870 791, 794 zł nie uwzględniła wartości trzech pozycji z opracowania pozwanego, w kwocie 26 860 zł.

Sąd wskazał, że spór pomiędzy stronami dotyczył wyłącznie wielkości szkody i w konsekwencji wysokości należnego powódce odszkodowania. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu konstrukcji budowlanych oraz urządzeń instalacyjnych, w celu ustalenia wielkości szkody powstałej w budynku powódki na skutek powodzi, z uwzględnieniem kosztów poniesionych przez powódkę przy przywracaniu stanu inwestycji do tej sprzed powstania szkody.

Biegły W. S. opracował opinię złożoną do akt sprawy na k.439 (opinia biegłego W. S. – k.439- 549) oraz dwie opinie uzupełniające (k.690 – 777, k.780 – 848). Ostatecznie biegły ustalił wielkość szkody na kwotę 1 332 729,39zł netto.

Na skutek zarzutów pozwanego Sąd dopuścił dowód z opinii drugiego biegłego A. D. uznając opinię biegłego W. S. za niepełną i niefachową (opinia biegłego A. D. – k.942 i n.), ze względu na to, że biegły nie dokonał ustalenia rozmiaru i wysokości szkody samodzielnie lecz posiłkując się ekspertyzą sporządzoną przez W. B. i M. K. (1) z Ośrodka (...)-BUD w B., co w ocenie Sądu dyskredytowało jego opinię.

Biegły A. D. ustalił łączną wartość szkody poniesionej przez powódkę na kwotę 981 947 zł netto. Odnośnie posadzki z ogrzewaniem podłogowym biegły stwierdził, że należy skuć całą posadzkę parteru, uzupełnić wypłukane przez wodę miejsca oraz ponownie wykonać posadzkę wraz z ogrzewaniem podłogowym. Zaproponowaną przez firmę (...) metodę osuszania posadzki poprzez nawiercenie otworów w warstwach posadzkowych biegły uznał za niewskazaną przy zainstalowanym ogrzewaniu podłogowym - z powodu „bardzo dużego prawdopodobieństwa uszkodzenia instalacji ogrzewania podłogowego” (opinia – k. 947). Ocenę tę w całości podzielił Sąd.

W opinii uzupełniającej z dnia 4 maja 2016 r. biegły A. D. podał, że całkowita wartość szkody po korektach dokonanych w związku z uwzględnieniem zastrzeżeń zgłoszonych przez strony stanowi kwotę **952 919 zł netto** (wycieszenie wysokości szkody przez biegłego – k.675).

Strony nie zgłosiły zastrzeżeń do powyższych ustaleń biegłego (k.681).

Pozwany ubezpieczyciel w zastrzeżeniach do opinii podtrzymał wcześniejszy wniosek (k.977) o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu geologii inżynierskiej w celu ustalenia przyczyn opadnięcia posadzki w sali konferencyjnej przedmiotowego budynku.

Sąd oddalił wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu geologii dla ustalenia przyczyn opadnięcia posadzki w sali konferencyjnej przedmiotowego budynku, uznając ją za zbędną dla rozstrzygnięcia sprawy.

Opinię biegłego A. D. Sąd uznał za fachową i wyczerpującą, i przyjął ją za podstawę rozstrzygnięcia w zakresie wielkości szkody poniesionej przez powódkę. W celu ustalenia stanu faktycznego sprawy Sąd dopuścił dowód z niekwestionowanych przez strony dowodów z dokumentów, zeznań świadków: S. P. (k.335), G. I. (k.350), A. M. (1) (k.351), A. Z. (k.362), P. Ć. (k.364), M. K. (2) (k.376), K. K. (k.377), T. Z. (1) (k.389) oraz dowód z zeznań stron, ograniczony do zeznań strony powodowej – H. P. (k.681). Zeznania świadków: S. P., G. I., A. M. (1) i powódki – H. P. Sąd uznał za wiarygodne, gdyż były wzajemnie zgodne, logiczne, a przede wszystkim zgodne z treścią załączonych do akt sprawy dowodów z dokumentów, jak też z opinią biegłego A. D..

Sąd uznał co do zasady odpowiedzialność pozwanego za szkodę w budynku powódki na podstawie art. 805 kc w zw. z § 4 ust. 2 pkt 1 owu.

Wysokość tej szkody ustalił na podstawie opinii biegłego A. D., który ostatecznie wyliczył wielkość szkody na kwotę 952 918,60 zł netto (opinia końcowa – k. 1075).Strony nie wniosły zastrzeżeń do tej opinii (v. protokół z rozprawy z dnia 6 maja 2016 r. - k. 681).

Strona pozwana wniosła zastrzeżenia w trybie art. 162 kpc – odwołując się jedynie od postanowienia Sądu oddalającego wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu geologii. Sąd oddalając ten wniosek miał na uwadze okoliczność, iż zmierzał on jedynie do przedłużenia postępowania w sprawie. Biegły A. D., którego opinię Sąd przyjął za podstawę dokonanych ustaleń faktycznych, w swojej opinii wykluczył, by zagłębienie w posadzce w sali konferencyjnej budynku powódki mogło powstać z innych przyczyn niż zalanie powodziowe.

Mając na względzie powyższe okoliczności i powołane przepisy, Sąd uznał roszczenie powódki za uzasadnione w całości i zasądził od pozwanego na rzecz powódki żadaną w pozwie kwotę 898 191,79 zł oraz odsetki ustawowe od kwoty 870 791,79 zł – zgodnie z żądaniem powódki od dnia 18 października 2010 r. do dnia zapłaty.

Zgodnie z treścią art. 817 § 1 i 2 kc w zw. z postanowieniami § 15 ust. 3 i 4 owu – ubezpieczyciel miał obowiązek spełnienia świadczenia na rzecz ubezpieczonego w terminie 30 dni od daty zawiadomienia o wypadku, a w braku takiej możliwości wynikłej z powodu niemożności ustalenia okoliczności koniecznych do określenia wysokości świadczenia – w terminie 14 dni od dnia, w którym wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w § 1 – czyli 30 dni. Sąd uznał za uzasadnione zarzuty zgłoszone w pozwie przez powódkę, która podnosiła, że opinia techniczna A. M. z dnia 28 września 2010 r. zawierająca wyliczenie wartości szkody w kwocie 1 332 729, 39 zł (pomniejszonej o wartość wypłaconej przez pozwanego kwoty 461 937, 60 zł) - wpłynęła do pozwanego już w dniu 4 października 2010 r., a więc termin 14 dniowy, w którym pozwany mógł dokonać ustalenia okoliczności koniecznych do przyjęcia swojej odpowiedzialności i wypłaty bezspornej części odszkodowania minął w dniu 18 października 2010 r. Pozwany do tych zarzutów nie ustosunkował się. W związku z tym Sąd uznał ten zarzut za uzasadniony i zasądził odsetki ustawowe od dnia 18 października 2010 r. O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Koszty te obejmują koszty pełnomocnika procesowego pozwanego ustalone na podstawie § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. – w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 461) w kwocie 7.200 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz opłatę od pozwu w kwocie 44.910 zł.

Jednocześnie na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał ściąganie od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwoty 1.998,99 zł tytułem wydatków związanych z przeprowadzeniem dowodów, które zostały pokryte tymczasowo przez Skarb Państwa (pkt III wyroku).

Apelację od tego wyroku wniósł pozwany zaskarżając wyrok w części:

1. w pkt I w zakresie zasądzającym od pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki H. P. kwotę 407.210,39 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 października 2010 r. do dnia zapłaty,
2. w pkt II w zakresie zasądzenia od pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki H. P. kwotę 52.127,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,
3. w pkt III w zakresie nakazania ściągnięcia od pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Lublinie kwotę 1.998,99 zł tytułem wydatków związanych z przeprowadzeniem dowodów, które zostały pokryte tymczasowo przez Skarb Państwa,
4. pkt IV w zakresie nakazania zwrotu na rzecz powódki H. P. od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Lublinie kwoty 2.500,00 zł tytułem niewykorzystanych zaliczek.
5. pkt V w całości tj. w zakresie nakazania zwrotu na rzecz pozwanej (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Lublinie kwoty 348,00 zł, 520,42 zł oraz 5.000,00 zł tytułem niewykorzystanych zaliczek;

Apelujący zarzucał sądowi pierwszej instancji:

1. naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść rozstrzygnięcia, a mianowicie:

- art. 233 §1 kpc poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającej na nieuwzględnieniu zasad prawidłowego rozumowania i zasad wiedzy oraz doświadczenia życiowego poprzez brak wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, co w konsekwencji doprowadziło do nieprawidłowego przyjęcia:

a) że powódka wykazała zasadność i wysokość dochodzonych w niniejszej sprawie roszczeń, podczas gdy okoliczności te nie zostały w żaden sposób potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym,

b) nieuwzględnieniu przez Sąd w kwocie odszkodowania należnego powódce za powstałą szkodę kwoty 461.937,60 zł netto wypłaconej przez pozwaną w toku postępowania likwidacyjnego, mimo tego, iż Sąd dokonał prawidłowego ustalenia faktycznego w tym zakresie, a z opinii biegłego sądowego mgr inż. A. D. wynika, że łączna wartość szkody u powódki stanowi kwotę 952.919,00 zł, co w konsekwencji doprowadziło do ustalenia przez Sąd, iż powódce należne jest odszkodowanie w wysokości 1.360.129,39 zł netto,

- art. 328 § 2 kpc poprzez niewskazanie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dowodów, na których Sąd się oparł, ustalając, że powódka doznała szkody w łącznej wysokości 1.360.129,39 zł.

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie:

- art. 6 w zw. z art. 361 § 2 kc poprzez jego błędne zastosowanie i uznanie, że powódka H. P. poniosła szkodę w wysokości przez nią wskazaną, podczas gdy powódka nie przedstawiła na powyższą okoliczność miarodajnych dowodów, a także, iż pozwana jako ubezpieczyciel powinna pokryć koszty powstałej szkody majątkowej i tym samym, że pomiędzy rzezoną szkodą i zdarzeniem występuje związek przyczynowo- skutkowy, a okoliczności niniejszej sprawy i zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwalają na aprobatę takiego wniosku.

Pozwane Towarzystwo wnosiło o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez: zasądzenie w pkt I od pozwanej (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki H. P. kwoty 490.981,40 zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 18 października 2010 r. do dnia zapłaty i oddalenie powództwa w pozostałym zakresie, oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego Towarzystwa kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych z uwzględnieniem kosztów procesu za obie instancje. Ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania właściwemu Sądowi I instancji z pozostawieniem temu Sądowi orzeczenia co do kosztów postępowania odwoławczego.

Powódka w odpowiedzi na apelację wnosiła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów procesu.

Powódka podniosła, że wobec częściowego uznania roszczeń odszkodowawczych przez pozwanego i ograniczonego zakresu apelacji zasada odpowiedzialności pozwanego jest bezsporna.

Odnosząc się do kwestii zasadności wysokości zasądzonej kwoty odszkodowania na rzecz powódki, powódka stanęła na stanowisku, że ustalając wysokość odszkodowania Sąd winien oprzeć się na opinii biegłego W. S. (1), posilkując się opinią sporządzoną przez A. M. (1). W ocenie powódki brak było podstaw do zakwestionowania tej opinii.

Na wypadek gdyby Sąd Apelacyjny nie podzielił powyższej oceny powódka podnosiła, że nawet przy przyjęciu za podstawę orzekania opinii A. D., to i tak nie byłoby podstaw do uwzględnienia apelacji pozwanej w całości z tego względu, że:

- biegły w swojej opinii nie uwzględnił faktur Vat złożonych do sprawy i uznanych przez pozwanego, które powódka wyszczególniła w odpowiedzi na apelację;

- po uwzględnieniu kwot wskazanych w tych fakturach należałoby podwyższyć wartość szkody odniesionej przez powódkę w stosunku do wyliczonej przez powódkę do kwoty 1 031 101,95zł;

- ta kwota winna być następnie podwyższona o 10 % jej wartości tytułem kosztów uprzątnięcia pozostałości po szkodzie, tj. o kwotę 103 110,20zł co w konsekwencji podwyższałoby wartość szkody do kwoty 1 134 212,15zł;

- dopiero od tak ustalonej kwoty odszkodowania należałoby odliczyć kwoty wypłacone tytułem odszkodowania – 461 937,60zł, co pozwoliłoby ustalić kwotę odszkodowania w wysokości 672 274,55, którą należałoby zasądzić z odsetkami od dnia 18 października 2010r.

Natomiast gdyby nie doliczać wartości uprzątnięcia pozostałości po szkodzie do kwoty 1 031 101,95zł, to brak byłoby podstaw do odliczania do tej kwoty wypłaconej już z tego tytułu kwoty 38 965,79zł.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja strony pozwanej ogranicza się jedynie do zarzutu, zawyżenia przez Sąd Okręgowy wielkości odszkodowania należnego powódce. W ocenie pozwanego skoro Sąd ustalił wysokość szkody na podstawie opinii A. D. w wysokości 952 919zł, to zasądzając kwotę odszkodowania winien uwzględnić bezsporny, potwierdzony ustaleniami Sądu Okręgowego i przyznany przez powódkę fakt, że pozwane Towarzystwo uznało swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłaciło powódce tytułem odszkodowania 461 937,60zł. W konsekwencji zasądzona przez Sąd Okręgowy kwota odszkodowania winna być obniżona do kwoty 490 981,40zł. Ponadto pozwane Towarzystwo domagało się zasądzenia kosztów procesu na swoją rzecz za pierwszą instancję w przypadku uwzględnienia zarzutów i wniosków apelacji

Powódka, której roszczenie uwzględnione zostało w całości, z przyczyn oczywistych nie zaskarżyła wyroku. W toku postępowania nie kwestionowała faktu i wysokości wypłaconego przez Ubezpieczyciela odszkodowania. Przedstawiła dowody na okoliczność wyliczenia odniesionej szkody i na tej podstawie żądała zasądzenia uzupełniającej kwoty odszkodowania. Uwzględnienie przez Sąd jej roszczenia w całości utwierdziło ją w przekonaniu, że Sąd podzielił w całości jej argumentację co do wysokości należnego jej odszkodowania, co oznaczało przyjęcie przez Sąd Okręgowy za podstawę ustaleń faktycznych w zakresie szkody innych wyliczeń aniżeli wynikające z opinii A. D.. W sytuacji bowiem istotnej różnicy w obu opiniach biegłych sądowych, dotyczącej wielkości szkody odniesionej przez powódkę, pomiędzy kwotą 1 332 729,39zł - ustaloną przez W. S. (1) a kwotą 952 919zł – ustaloną przez biegłego A. D., a jednocześnie wobec niekwestionowanego przez powódkę faktu zapłaty części odszkodowania przez Ubezpieczyciela, uwzględnienie roszczenia powódki w całości, uzasadniało wniosek, że Sąd Okręgowy nie przyjął za podstawę orzekania opinii biegłego A. D.. Tymczasem w uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał, że za podstawę ustalenia wielkości szkody przyjął opinię A. D., zdyskwalifikował opinię W. S. (1), a mimo to uwzględnił roszczenie odszkodowawcze powódki w całości.

W takim stanie sprawy w ocenie Sądu Apelacyjnego, mimo że apelacja pozwanego nie kwestionowała sposobu ustalenia wielkości szkody przez Sąd Okręgowy na podstawie A. D., pomimo braku zarzutów naruszenia prawa procesowego w tym względzie, zakres rozpoznania apelacyjnego, winien obejmować również ocenę przez Sąd Okręgowy całego materiału dowodowego, a przede wszystkim opinii biegłych na okoliczność ustalenia wielkości szkody poniesionej przez powoda. Uzasadnia to bowiem oczywista sprzeczność pomiędzy treścią rozstrzygnięcia, a motywami Sądu I instancji wskazanymi w uzasadnieniu wyroku.

Zasądzona bowiem przez Sąd Okręgowy kwota odszkodowania w wysokości 898.191,79 zł nie znajduje żadnego uzasadnienia w świetle ustaleń faktycznych wynikających z akt sprawy i przyjętych przez Sąd za podstawę orzekania.

Gdyby bowiem przyjąć za podstawę ustalenia wielkości szkody kwotę wynikającą z pozasądowej opinii A. M. (1) w wysokości 1 332 729,39zł (która dla powódki była najkorzystniejsza), to po odjęciu wypłaconej powódce kwoty w wysokości 461 937,60zł, różnica wyniosłaby 870 791,79 zł i stanowiłaby kwotę niższą od zasądzonej przez Sąd w wyroku.

Również w przypadku przyjęcia za podstawę wyliczenia szkody na podstawie opinii biegłego W. S. (1), który wartość szkody ustalił na kwotę 1 237 238,46 zł, po odjęciu kwoty wypłaconej przez pozwanego powódce, różnica nie odpowiada kwocie zasądzonej, gdyż jest od niej niższa i wynosi 775 301zł.

W tym stanie sprawy jest oczywiste, że przyjęcie przez Sąd Okręgowy za podstawę ustalenia wielkości szkody opinii A. D. tym bardziej nie uzasadnia zasądzonej kwoty odszkodowania, gdyż nie uwzględnia kwoty wypłaconej przez ubezpieczyciela.

Z kolei zastrzeżenia powódki co do prawidłowości wyliczenia wielkości szkody w opinii A. D., wskazane w odpowiedzi na apelację, uzasadniały konieczność przeprowadzenia uzupełniającego postępowania dowodowego w celu wyeliminowania wątpliwości dotyczących opinii biegłego A. D..

Z tych względów Sąd Apelacyjny w pierwszej kolejności z urzędu dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłego A. D., której przedmiotem miało być ustosunkowanie się przez biegłego, do podniesionych w odpowiedzi na apelację zarzutów powódki dotyczących nieuwzględnienia przy ustalaniu wartości szkody odniesionej przez powódkę wydatków potwierdzonych w fakturach VAT szczegółowo wskazanych w odpowiedzi na apelację pozwanego [k. 1136-1141] oraz kosztów uprzątnięcia szkody.

W opinii uzupełniającej biegły A. D. przyznał, że za wyjątkiem wydatków opisanych w fakturze (...) wystawionej na kwotę 12857,87zł, wydatków opisanych w pozostałych fakturach nie uwzględnił, a koszty sprzątnięcia ustalił na kwotę 9 676,04zł. Przyczyną nieuwzględnienia wydatków wskazanych w opisanych fakturach była ocena biegłego co do faktu, że powódka kosztów tych nie poniosła w związku z powodzią.

W ocenie Sądu Apelacyjnego w tym zakresie biegły przekroczył swoje uprawnienia gdyż ocena materiału dowodowego i dokonanie ustaleń faktycznych w zakresie samego faktu poniesienia kosztów usunięcia szkody należy do Sądu, a nie do biegłego. Dowód z opinii biegłego miał na celu jedynie ustalenie czy rodzaj wykonanych robót wskazany w fakturach i poniesione w związku z nimi wydatki, były uzasadnione i mieściły się w zakresie określonym szkodą powstałą na skutek powodzi. Ocena czy wydatki te zostały faktycznie poniesione, należy do Sądu w ramach ustalenia podstawy faktycznej żądania, a nie do biegłego.

Sąd Apelacyjny uznał w tym zakresie za wiarygodne i przekonujące stanowisko powódki zawarte w piśmie z dnia 11 lipca 2017r. [k. 1169]. Ze względu na charakter szkody polegającej na zalaniu budynku na nieruchomości powódki przyłączy kanalizacyjne do szamba musiało ulec zalaniu i zamuleniu, i musiało być wykonane na nowo, co generowało koszty. Zasadność zamontowania i uruchomienia instalacji chłodniczej oraz dostawy i montażu płyty izotermicznej uznała sama pozwana i wypłaciła za nie odszkodowanie, w związku z czym kwestionowanie przez biegłego poniesionych przez powódkę wydatków w tym zakresie jest obecnie bezprzedmiotowe. Z tego też względu brak jest podstaw do zakwestionowania celowości zakupu agregatu, skoro jest to element komór chłodniczych. Z ekspertyzy wykonanej na zlecenie powódki A. M. (1) wynika, że w obiekcie była wykonana instalacja klimatyzacyjna. Zatem koszty klimatyzatorów i montażu stanowiły element szkody. Brak jest również przekonujących podstaw do zakwestionowania wydatków związanych z montażem zasobnika ciepłej wody i szafy sterowniczej.

W ocenie Sądu Apelacyjnego wszystkie te zarzuty w stosunku do opinii biegłego D. znacząco podważają wartość dowodową tej opinii, jako podstawy wyliczenia rzeczywistej wielkości szkody odniesionej przez powódkę. Jednocześnie w ocenie Sądu Apelacyjnego nie są przekonujące zarzuty, na podstawie których Sąd Okręgowy zdyskwalifikował opinię biegłego W. S. (1). Opinia ta była sporządzana jako pierwsza sądowa opinia, biegły krytycznie przeanalizował materiał dowodowy zebrany w sprawie ustalając wysokość szkody ostatecznie na kwotę 1 237 238,46 zł. Fakt, że biegły nie dokonywał oględzin osobiście nie ma w ocenie Sądu istotnego znaczenia, skoro biegły miał dokonać ustalenia wielkości kosztów usunięcia szkody, która wystąpiła kilka lat wcześniej i częściowo została usunięta, a w sprawie zostały zebrane dowody jakie roboty w celu usunięcia szkody zostały wykonane. Opinia ta obniżyła kwotę kosztów wskazywaną przez powódkę ustaloną przez nią na podstawie ekspertyzy A. M. (1), co również przemawia za obiektywnością biegłego.

Przypomnieć także należy, że z ustaleń samego pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym wynikało, że stopień zaawansowania robót budowlanych na zalanej nieruchomości pozwanej pozwany ustalił na 85-90%, co oznacza niemalże ukończenie inwestycji. Przy przyjętej aneksami do umowy ubezpieczenia sumy ubezpieczenia w wysokości 2 300 000zł, wycenienia biegłego W. S. (1) są zatem wiarygodne i przekonujące.

Z tych względów Sąd Apelacyjny po przeprowadzeniu uzupełniającego postępowania dowodowego uznał, że opinia biegłego W. S. (1) winna stanowić podstawę do ustalenia wysokości odszkodowania w sprawie.

Skoro zaś biegły ostatecznie ustalił wielkość poniesionej przez powódkę szkody na kwotę 1 237 238,46 zł, to po odjęciu kwoty wypłaconej przez pozwanego powódce w postępowaniu likwidacyjnym ostateczna wielkość szkody winna wynosić 775 301zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 kpc zmienił zaskarżony wyrok w pkt I w ten sposób, że obniżył zasądzoną kwotę odszkodowania z 898 191,79zł do kwoty 775 301zł. i całą tę kwotę zasądził z odsetkami ustawowymi od dnia 18 października 2010r.

Ponadto Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w pkt II obniżając kwotę zasądzonych na rzecz powódki koszty procesu z 52 127zł do kwoty 45 982[...]zł, tj. o kwotę opłaty sądowej od kwoty, o którą odszkodowanie zostało pomniejszone.

Sąd Apelacyjny uznał, że w pozostałym zakresie koszty procesu winien w całości ponosić pozwany, który kwestionował roszczenia powódki, co generowało koszty procesu, zaś jak wynika z postępowania dowodowego roszczenie co do zasady było oczywiście uzasadnione, pozwany przewlekał postępowanie dążąc do ograniczenia swojej odpowiedzialności wynikającej z zawartej przez strony umowy, a ostateczna wielkość odszkodowania ustalona została po dopuszczeniu dowodów z opinii biegłych i była zbliżona do dochodzonych przez powódkę wielkości.

Ponadto Sąd Apelacyjny uchylił wyrok w zakresie pkt IV i V, które dotyczyły ostatecznego rozliczenia zaliczek wpłaconych przez strony w toku postępowania. Kwestia rozdysponowania przez Sąd I instancji zaliczek na wydatki nie powinny być rozliczana w wyroku, lecz po prawomocnym zakończeniu postępowania, zaliczki winny być rozliczone a nadpłaty zwrócone stronom na podstawie zarządzenia przewodniczącego.

W pozostałym zakresie Sąd Apelacyjny oddalił apelację pozwanego jako bezzasadną na podstawie art. 385 kpc i zniósł pomiędzy stronami wzajemnie koszty procesu w postępowaniu odwoławczym ze względu na częściowe uwzględnienie apelacji w oparciu o art. 100 kpc.